

tallet har indvendt, at jeg har udtalt mig i Fjor mod det Forslag, som var stillet af Regjeringen; det har jeg gjort, men hvad udtalte jeg? Seg udtalte mig ikke mod Forslagets Realitet, men jeg udtalte mig imod, at det tilstedes Regjeringen paa egen Haand og uden Rigsdagens Billigelse at paalægge andre Nationer ugunstigere Vilkaar, end de havde efter almindelig dansk Lovgivning, og dette anser jeg fremdeles for betænkeligt. Mine Ord vare følgende: „Seg betragter det som meget uvoveligt at lægge i Regjeringens Haand en saadan Veilighed til at aabne en Toldkrig mod andre Stater. Vi vide jo, hvilken Indflydelse paa vore almindelige politiske Forhold en Toldstrid kan have, og vi have jo nylig set et Exempel paa, hvor tilbøielig en Regjering er til, naar den har gjort blot et Skridt i den Retning, da at gaa videre og bringe os ind i Kansfæligheder, som hverken den selv eller Nogen af os har tænkt paa eller drømt om.“ Seg sigtede herved navnlig til Rvægspørgsmaalet. Fremdeles fremhævede jeg følgende: „Forøvrigt vilde Virkningen af, at man f. Ex. overfor Spanien udstedte en saadan kongelig Anordning, ikke være den, at vi ikke faae spanske Vine og spanske Frugter hertil, men den vilde være den, at de bleve indførte over Hamborg i Stedet for direkte over Spanien. Det vilde fordyre disse Varer lidt for os, men det vilde ikke befære Spanien i nogen videre Grad.“ Det er altsaa fra dette Synspunkt af, at jeg er utilfreds med den af Regjeringen foreslaaede Paragraf, og i den ene af de Retninger, jeg paatalte det, blev det i Fjor forandret af Folkethinget. Det er i den anden Henseende, at det nu foreslaas forandret; thi det Forslag, Regjeringen har stillet, vilde ikke uden meget tvungen og vistnok ikke tilstedelig Fortolkning gjøre det muligt for Regjeringen at lægge en høiere Told paa Varer, som ikke indførtes direkte fra det paa-gjældende Land, enten tillands eller tilhøs. Det Forslag, som nu er stillet af Flertallet, vil derimod gjøre det muligt for Regjeringen at lægge en saadan Told paa Varer, naar de blot have deres Oprindelse fra et saadant Land eller have undergaaet Forarbejdning i et saadant Land. Det vil derfor gjøre det muligt for Regjeringen at ramme saadanne Nationer paa en føleligere Maade end hidtil. At der kunde tænkes Tilfælde, hvor det kunde skade os selv at bringe noget Saadant i Anvendelse, blev allerede udtalt af Landsthingets Ordfører i Toldagen, og den ærede Minister gav sin fulde Samfemning til denne Udtalelse, saa derom maa der altsaa være Enighed mellem Regjeringen og Ordføreren i begge Thing. Man kan derfor ikke fortænke os i, at vi nære

Betænkelighed ved at lægge i Hænderne paa en Regjering, som vi ikke altid kunne have Tillid til, en saadan Myndighed, hvorved vi kunne komme i et spændt Forhold til et andet Land. Men forøvrigt, dersom Regjeringen havde tillagt denne § 3 nogen- som-helst Bægt og ment, at den vilde have nogen Betydning under Forhandlingerne med Spanien, hvorfor har Regjeringen da ikke forelagt en Lov om at sætte en saadan Paragraf, en saadan Bestemmelse alene i Kraft? Den ærede Regjering har antydet, at den maasse vilde være nødt til at gjøre det. I saa Fald vilde Regjeringen have havt et af de Kort paa Haanden, som den nu savner, og det er den sidste Bemærkning, som jeg skal gjøre til Mindretallet i dette Foredrag: Mindretallet spørger os, hvilke andre Kort Regjeringen skulde have paa sin Haand her. Seg svarer: Dette Kort kunde den have søgt for at skaffe sig. — Seg maa bede det ærede Thing undskylde, at jeg har været nødt til at opholde mig saa udførligt ved de Bemærkninger, som ere fremkomne, navnlig fra Mindretallet; det har været Følgen af den Maade, hvor- paa Mindretallet har affattet sin Betænkning, idet den mere er polemisk end saglig. Seg skal nu sluttelig anbefale Thinget at vedtage det Forslag, som er stillet af Flertallet til en forandret Affattelse af Regjeringens Toldlovsforslag. Det vilde sikkert have været ønskeligt, om Regjeringens eget Toldlovsforslag vilde have været stiftet til ikke blot formelt, men ogsaa reelt at lægges til Grund for Forhandlingerne. Dette kan det fra Flertallets Standpunkt ikke betragtes at være; men Flertallet har ved at stille det Forslag, som det har stillet, ønsket at yde et virkeligt Bidrag fra sin Side til at imødekomme de Duster, som fra saa mange Sider ere komne frem om at faae Handelstraktaten stadfæstet, og tillige i Forbindelse derved de mangfoldige Duster, som der i endnu længere Tid har været næret om Gjennemførelse af Toldreformen.

Scharling: Det første Punkt, som den ærede Ordfører berørte i sit Foredrag, nemlig Spørgsmaalet om, at der maa Lov til enhver Forandring af Toldloven, skal jeg ikke spille det høie Things Tid med at gaa nærmere ind paa. Da Mindretallet har erklæret for sit Bedkommende at være fuldstændig villigt til at gaa ind derpaa, og da Regjeringen har udtalt det Samme, tror jeg ikke, der er Anledning til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Derimod skal jeg vende mig til det Hovedspørgsmaal, hvorvidt der har været og er nogen Nødvendighed for at sætte en Revision af